Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 3. októbra 2013 *

„Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Článok 74 ods. 2 — Nariadenie (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 ods. 1 prvý a tretí pododsek — Námietka majiteľa skoršej ochrannej známky — Existencia ochrannej známky — Dôkazy predložené na podporu námietky po uplynutí lehoty stanovenej na tento účel — Nezohľadnenie — Voľná úvaha odvolacieho senátu — Ustanovenie v opačnom zmysle — Okolnosti brániace zohľadneniu nových alebo ďalších dôkazov“

Vo veci C-121/12 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 28. februára 2012,

Bernhard Rintisch, bydliskom v Bottrop (Nemecko), v zastúpení: A Dreyer, Rechtsanwalt,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: G. Schneider, splnomocnený zástupca,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

Valfleuri Pâtes alimentaires SA, so sídlom vo Wittenheim (Francúzsko), v zastúpení: F. Baujoin, avocate,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen (spravodajca), sudcovia J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan a A. Prechal,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 16. mája 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

1 Svojím odvolaním pán Rintisch navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. decembra 2011, Rintisch/ÚHVT – Valfleuri Pâtes alimentaires (PROTIVITAL) (T-109/09, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol jeho žalobu o neplatnosť rozhodnutia štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 21. januára 2009 (vec R 1660/2007-4) (ďalej len „sporné rozhodnutie“), ktoré sa týkalo námietkového konania medzi odvolateľom a Valfleuri Pâtes alimentaires SA (ďalej len „Valfleuri“).

Právny rámec

2 Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) bolo zrušené a nahradené nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1), ktoré nadobudlo účinnosť 13. apríla 2009. Vzhľadom na dátum vzniku skutkových okolností však zostáva tento spor upravený nariadením č. 40/94.

3 Postup pri vykonávaní nariadenia č. 40/94 stanovuje nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995 (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005 (Ú. v. EÚ L 172, s. 4, ďalej len „vykonávacie nariadenie“).

Nariadenie č. 40/94

4 Článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 stanovuje, že „Úrad môže nebrať do úvahy fakty alebo dôkazy, ktoré neboli predložené zúčastnenými stranami včas“.

Vykonávacie nariadenie

5 Pravidlo 19 vykonávacieho nariadenia stanovuje:

„1. Úrad poskytne namietajúcej strane príležitosť predložiť fakty, dôkazy a argumenty na podporu svojich námietok, alebo doplniť akékoľvek fakty, dôkazy a argumenty, ktoré už boli predložené podľa pravidla 15 ods. 3 v lehote, ktorú určil a ktorá je najmenej 2 mesiace a začína sa dňom začatia námietkového konania v súlade s pravidlom 18 ods. 1.

2. V lehote uvedenej v odseku 1 namietajúca strana predloží aj dôkaz existencie, platnosti a rozsahu ochrany svojej staršej známky [svojej skoršej ochrannej známky alebo skoršieho práva – *neoficiálny preklad*], ako aj dôkaz svojej oprávnenosti podať námietky. Namietajúca strana predloží najmä tento dôkaz:

a) ak sa námietky zakladajú na ochrannej známke, ktorá nie je ochrannou známkou Spoločenstva, ako dôkaz o jej udelení alebo zapísaní sa predloží:

…

ii) ak je ochranná známka zapísaná, kópiu príslušného potvrdenia o zápise a podľa potreby posledného potvrdenia o obnovení, v ktorom je uvedené, že lehota ochrany ochrannej značky [ochrannej známky – *neoficiálny preklad*] je dlhšia ako lehota uvedená v odseku 1, a všetky jej predĺženia alebo rovnocenné dokumenty vydané úradom, ktorý ochrannú známku zapísal;

…

3. Informácia a dôkaz uvedený v odsekoch 1 a 2 je v jazyku konania alebo je preklad priložený. Preklad sa predkladá v lehote stanovenej na predloženie pôvodného dokumentu.

4. Úrad neberie do úvahy písomne predložené dokumenty [písomné podania alebo dokumenty – *neoficiálny preklad*] alebo ich časti, ktoré neboli predložené alebo ktoré neboli preložené do jazyka konania v lehote, ktorú stanovil úrad.“

6 Pravidlo 20 tohto nariadenia s názvom „Preskúmanie námietok“ v odseku 1 stanovuje:

„Ak až do uplynutia lehoty uvedenej v pravidle 19 ods. 1 namietajúca strana nedokázala existenciu, platnosť a rozsah ochrany svojej staršej ochrannej známky alebo staršieho práva ani svoje oprávnenie podať námietky, námietky sa zamietnu ako neopodstatnené.“

7 Pravidlo 50 uvedeného nariadenia nazvané „Preskúmanie odvolaní“ v odseku 1 stanovuje:

„Pokiaľ nie je stanovené inak, tak ustanovenia týkajúce sa konania predtým ako útvar, ktorý prijal rozhodnutie, voči ktorému sa podáva odvolanie [konania pred orgánom, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, – *neoficiálny preklad*] sa uplatňujú na odvolacie konania *mutatis mutandis*.

…

Ak je odvolanie zamerané proti rozhodnutiu oddelenia námietok, výbor [senát – *neoficiálny preklad*] obmedzí svoje preskúmanie odvolania na skutočnosti a dôkazy predložené v lehote, ktorú stanovilo oddelenie námietok v súlade s nariadením a týmito pravidlami, ak komisia nezváži [ak senát nedospeje k záveru – *neoficiálny preklad*], že by sa mali vziať do úvahy ďalšie skutočnosti a dôkazy podľa článku 74 ods. 2 nariadenia.“

Nariadenie č. 1041/2005

8 Odôvodnenie 7 nariadenia č. 1041/2005 ustanovuje:

„Ustanovenia týkajúce sa postupu zamietnutia [námietkového konania – *neoficiálny preklad*] by sa mali celkovo prehodnotiť, aby sa špecifikovali požiadavky na prípustnosť, jasne uviedli právne dôsledky nedostatkov a ustanovenia prispôsobili chronologickému poriadku pri postupe [chronologickému poriadku konaní – *neoficiálny preklad*].“

Okolnosti predchádzajúce sporu

9 Všeobecný súd v bodoch 1 až 16 napadnutého rozsudku vymedzil okolnosti predchádzajúce sporu takto:

„1 Dňa 6. januára 2006 podala [Valfleuri] podľa nariadenia… č. 40/94 na [ÚHVT] prihlášku ochrannej známky Spoločenstva…

2 Ochranná známka, ktorej zápis sa žiada, je slovné označenie PROTIVITAL.

3 Výrobky, pre ktoré bol zápis požadovaný, patria najmä do tried 5, 29 a 30 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení…

…

5 Dňa 24. októbra 2006,… pán… Rintisch podal námietku v zmysle článku 42 nariadenia č. 40/94… proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre výrobky uvedené v bode 3 vyššie.

6 Námietka bola založená na týchto skorších právach:

— nemecká slovná ochranná známka PROTIPLUS, prihlásená 4. decembra 1995 a zapísaná 20. mája 1996 pod číslom 39549559, označujúca výrobky patriace do tried 29 a 32,

— nemecká slovná ochranná známka PROTI, prihlásená 22. januára 1997 a zapísaná 3. marca 1997 pod číslom 39702429, označujúca výrobky patriace do tried 29 a 32,

— nemecká obrazová ochranná známka… prihlásená 24. februára 1996 a zapísaná 5. marca 1997 pod číslom 39608644, označujúca výrobky patriace do tried 29 a 32…

…

8 Dňa 16. januára 2007 [pán Rintisch] predložil ÚHVT na účely preukázania existencie a platnosti skorších ochranných známok uvedených v bode 6 vyššie najmä po prvé potvrdenia o zápise, ktoré vydal Deutsches Patent- und Markenamt (nemecký patentový a známkový úrad), s dátumami z marca 1996, z októbra 1996 a z marca 1997 a po druhé výpisy z on-line registra Deutsches Patent- und Markenamt, s dátumom z 8. januára 2007, v ktorých bol pre každú skoršiu ochrannú známku v rubrike ‚Letzter Verfahrensstand' (posledné procesné štádium) uvedený zápis ‚Marke eingetragen' (zapísané ochranné známky), pričom v prípade skorších ochranných známok č. 39549559 a č. 39608644 boli v rubrike ‚Verlängerungsdatum' (dátum obnovenia zápisu) uvedené dátumy z roku 2006. Preklad do jazyka konania bol predložený len v prípade potvrdenia o zápise každej skoršej ochrannej známky.

9. Dňa 23. januára 2007 ÚHVT oznámil [pánovi Rintischovi]… dátum začatia kontradiktórnej časti námietkového konania. V tomto oznámení ÚHVT [vo vzťahu k pánovi Rintischovi] uviedol, že je potrebné predložiť potvrdenie o obnovení zápisu pre ochranné známky, ktoré boli zapísané pred viac ako desiatimi rokmi. Takisto uviedol, že je potrebné preukázať existenciu a platnosť skorších ochranných známok uvádzaných na podporu námietky úradnými listinami preloženými do jazyka konania. V tejto súvislosti ÚHVT stanovil lehotu na predloženie do 4. júna 2007. Napokon ÚHVT [pána Rintischa] upozornil, že ak sa dôkazy o existencii a platnosti skorších ochranných známok nepredložia v požadovanej lehote, námietka bude v súlade s pravidlom 20 ods. 1 [vykonávacieho] nariadenia zamietnutá bez preskúmania jej dôvodnosti.

10 Dňa 11. septembra 2007 ÚHVT oznámil [pánovi Rintischovi] svoje stanovisko, podľa ktorého pán Rentisch v stanovenej lehote nepodporil existenciu a platnosť skorších ochranných známok. ÚHVT zároveň informoval [pána Rintischa], že už nemôže byť predložená nijaká dodatočná pripomienka a že svoje rozhodnutie o námietke prijme na základe dôkazov, ktoré má v tejto chvíli k dispozícii.

11 Dňa 19. septembra 2007 námietkové oddelenie zamietlo námietku z dôvodu, že [pán Rintisch] v stanovenej lehote nepredložil dôkaz o existencii a platnosti skorších ochranných známok uvádzaných na podporu námietky. Po prvé námietkové oddelenie zastávalo názor, že aj keby sa na základe potvrdení predložených ÚHVT 16. januára 2007 mohlo konštatovať, že skoršie ochranné známky boli predmetom zápisu v rokoch 1995, 1996 a 1997, nestačí to na preukázanie ich platnosti k 4. júnu 2007…. Okrem toho námietkové oddelenie rozhodlo, že v súlade s pravidlom 19 ods. 4 [vykonávacieho] nariadenia nie je možné zohľadniť výpisy z on-line registra z 8. januára 2007 na účely preukázania obnovenia zápisu skorších ochranných známok, lebo neboli preložené do jazyka konania.

12 Dňa 23. októbra 2007 podal [pán Rintisch] odvolanie na ÚHVT v zmysle článkov 57 až 62 nariadenia č. 40/94… proti rozhodnutiu námietkového oddelenia. V rámci tohto odvolania [pán Rintisch] navrhoval, aby odvolací senát odmietol zápis prihlasovanej ochrannej známky na základe existencie údajnej pravdepodobnosti zámeny. Na tento účel pripojil k dokumentu uvádzajúcemu dôvody odvolania v súvislosti s každou skoršou ochrannou známkou výpis z on-line registra a vyhlásenie Deutsches Patent- und Markenamt spolu s prekladom tohto vyhlásenia do jazyka konania. Vo vyhlásení sa uvádzalo, že uvedené skoršie ochranné známky boli pred dňom podania námietky predmetom obnovenia zápisu, a to až do rokov 2015, 2016 a 2017.

13 [Sporným rozhodnutím] štvrtý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie bez toho, aby preskúmal dôvodnosť námietky. Zastával názor, že námietkové oddelenie správne rozhodlo, že odvolateľ v stanovenej lehote náležite nepreukázal existenciu a platnosť skorších ochranných známok uvádzaných na podporu námietky.

14 Konkrétne odvolací senát na jednej strane zastával názor, že potvrdenia o zápise predložené ÚHVT 16. januára 2007 nestačia na preukázanie toho, že skoršie ochranné známky boli k dátumu podania námietky stále platné. Na druhej strane tvrdil, že neexistencia prekladu výpisov z on-line registra z 8. januára 2007 je sama o sebe dostatočným odôvodnením na účely odmietnutia ich zohľadnenia.

15 Takisto zastával názor, že dokumenty pripojené 23. októbra 2007 k dokumentu uvádzajúcemu dôvody jeho odvolania nemôžu byť zohľadnené z dôvodu, že boli predložené po 4. júni 2007, teda po dátume uplynutia lehoty, ktorú stanovil ÚHVT.

16 Podľa odvolacieho senátu nakoniec ani námietkové oddelenie ani samotný odvolací senát nemajú mieru voľnej úvahy založenú na článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94… na zohľadnenie dokumentov, ktoré neboli predložené pred uplynutím lehoty, ktorú stanovil ÚHVT, vzhľadom na pravidlo 20 ods. 1 [vykonávacieho] nariadenia, ktoré výslovne nariaďuje zamietnutie odvolania v prípade oneskoreného podania dôkazných dokumentov. Odvolací senát dodal, že v každom prípade, aj keby platilo, že má voľnú úvahu uznať resp. neuznať dokumenty predložené námietkovému oddeleniu oneskorene, v prospech [pána Rintischa] by ju neuplatnil…“

Konanie pred Všeobecným súdom

10 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 17. marca 2009 podal pán Rintisch žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia sporného rozhodnutia.

11 Na podporu tejto žaloby uviedol tri žalobné dôvody, pričom len druhý žalobný dôvod je predmetom tohto odvolania. Tento žalobný dôvod bol založený na porušení článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 zo strany odvolacieho senátu, ako aj na zneužití právomoci.

12 Všeobecný súd najprv v bodoch 31 a 32 napadnutého rozsudku odkazujúc na rozsudok z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul (C-29/05 P, Zb. s. I-2213, bod 42) pripomenul, že z článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 vyplýva, že predloženie skutočností a dôkazov účastníkmi konania zostáva spravidla, a pokiaľ nie je stanovené inak, možným aj po uplynutí lehôt, ktorým je takéto predloženie podľa ustanovení uvedeného nariadenia podriadené a že nič nezakazuje ÚHVT zohľadniť skutočnosti a dôkazy takto oneskorene označené alebo predložené, a následne zamietol prvú časť žalobného dôvodu, ktorý predložil pán Rintisch, pričom v bodoch 33 až 42 napadnutého rozsudku v podstate rozhodol, že:

„33 … [M]ožnosť účastníkov konania v konaní na ÚHVT predložiť skutočnosti a dôkazy po uplynutí lehôt stanovených na tento účel podlieha podmienke neexistencie ustanovenia v opačnom zmysle….

34 V prejednávanom prípade odvolací senát zastával názor, že… existuje výslovné ustanovenie v opačnom zmysle, na základe ktorého bolo v súlade s judikatúrou zamietnutie námietky povinné, a nie len možnosťou podliehajúcou úvahe ÚHVT. Podľa odvolacieho senátu je pravidlo 20 ods. 1 [vykonávacieho] nariadenia, uplatniteľné pred odvolacím senátom na základe pravidla 50 ods. 1 toho istého nariadenia, prekážkou výkonu diskrečnej právomoci stanovenej v článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94.

…

37 Zo znenia [pravidla 20 ods. 1 v spojení s pravidlom 50 ods. 1 prvým a tretím pododsekom vykonávacieho nariadenia] vyplýva, že ak neexistuje ustanovenie v opačnom zmysle, odvolací senát je povinný uplatniť pravidlo 20 ods. 1 [vykonávacieho] nariadenia v rámci konania pred odvolacím senátom a z tohto dôvodu zastávať názor, že predloženie dôkazov smerujúcich k preukázaniu existencie, platnosti a rozsahu ochrany skoršej ochrannej známky po uplynutí lehoty, ktorú na tento účel stanovil ÚHVT, má za následok zamietnutie námietky bez toho, že by mal odvolací senát v tejto súvislosti voľnú úvahu…

38 [Pán Rintisch] tvrdí, že pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek *in fine* [vykonávacieho] nariadenia, a konkrétne tu uvedený odkaz na článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94, predstavuje práve ustanovenie v opačnom zmysle, ktoré je v každom prípade prekážkou uplatnenia pravidla 20 ods. 1 toho istého nariadenia na konania pred odvolacím senátom. S týmto tvrdením nemožno súhlasiť.

39 Na úvod treba poznamenať, že vzhľadom na to, že námietka bola podaná 24. októbra 2006, na prejednávanú vec sa vzťahuje znenie [vykonávacieho nariadenia] účinné po zmene a doplnení vyplývajúcom z nariadenia… č. 1041/2005… Podľa odôvodnenia 7 tohto nariadenia bolo konkrétne jedným z cieľov tejto zmeny a doplnenia celkovo prehodnotiť ustanovenia týkajúce sa námietkového konania s cieľom jasne špecifikovať okrem iného právne dôsledky procesných nedostatkov.

40 Okrem nebezpečenstva uplatnenia tautologickej argumentácie na predmetné ustanovenia by pritom prijatie výkladu, ktorý uvádza [pán Rintisch], malo za následok značné obmedzenie pôsobnosti pravidla 20 ods. 1 [vykonávacieho nariadenia] v zmenenom a doplnenom znení.

41 Ak by totiž dôkazy na preukázanie existencie, platnosti a rozsahu skoršej ochrannej známky – ktoré námietkové oddelenie podľa nového znenia pravidla 20 ods. 1 [vykonávacieho nariadenia] uplatniteľného na prejednávanú vec nemôže zohľadniť, ak sú predložené oneskorene – mohol napriek tomu zohľadniť odvolací senát na základe svojej diskrečnej právomoci podľa článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94, právny následok výslovne stanovený v nariadení č. 1041/2005 pre tento druh nedostatkov, konkrétne zamietnutie námietok, by v určitých prípadoch mohol byť zbavený potrebného účinku.

42 Treba teda konštatovať, že odvolací senát sa nedopustil nesprávneho posúdenia tým, že konštatoval, že za okolností prejednávanej veci existovalo ustanovenie, ktoré bránilo zohľadneniu dôkazov, ktoré [pán Rintisch] oneskorene predložil ÚHVT, a že odvolací senát teda nemal nijakú diskrečnú právomoc podľa článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94.“

13 Všeobecný súd ďalej zamietol druhú časť druhého žalobného dôvodu z tohto dôvodu:

„48 … [P]okiaľ ide o údajné zneužitie právomoci, ktorého sa dopustil odvolací senát, je treba konštatovať, že žaloba nespĺňa minimálne požiadavky stanovené v článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a v článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, aby sa výhrada považovala za prípustnú…. Konkrétne v prejednávanom prípade výhrada žalobcu tak,

ako sa uvádza v žalobe, neobsahuje nijakú argumentáciu smerujúcu k preukázaniu toho, v čom spočíva zneužitie právomoci odvolacím senátom. Tento žalobný dôvod preto treba vyhlásiť za neprípustný.“

14 Keďže Všeobecný súd zamietol aj ostatné žalobné dôvody, ktoré pán Rintisch uviedol na podporu svojej žaloby, Všeobecný súd túto žalobu zamietol.

Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

15 Svojím odvolaním pán Rintisch navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

16 ÚHVT a Valfleuri navrhujú zamietnuť odvolanie a zaviazať pána Rintischa na náhradu trov konania.

O odvolaní

17 Na podporu svojho odvolania uvádza odvolateľ dva odvolacie dôvody založené na porušení článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 a na zneužití právomoci odvolacím senátom.

O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94

Argumentácia účastníkov konania

18 Pán Rintisch tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 a pravidlo 50 ods. 1 vykonávacieho nariadenia.

19 Tvrdí, že Všeobecný súd opomenul pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek tohto posledného uvedeného nariadenia, pričom ide o osobitné ustanovenie týkajúce sa preskúmania odvolaní, ktoré výslovne upravuje uplatnenie článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 a ktorým sa teda odvolaciemu senátu priznáva voľná úvaha na určenie toho, či je, alebo nie je potrebné zohľadniť nové alebo ďalšie skutočnosti a dôkazy. Okrem toho Všeobecný súd nesprávne nevykonal rozlíšenie medzi novými skutočnosťami a oneskoreným predložením nových alebo ďalších skutočností a dôkazov v zmysle pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku vykonávacieho nariadenia.

20 ÚHVT spochybňuje výklad relevantných ustanovení navrhovaný odvolateľom. Domnieva sa, že Všeobecný súd správne rozhodol, že pravidlo 20 ods. 1 vykonávacieho nariadenia sa má považovať za ustanovenie v opačnom zmysle v zmysle už citovaného rozsudku ÚHVT/Kaul, keďže ide o kogentné ustanovenie, ktoré zavádza lehotu prekluzívnej povahy.

21 Valfleuri zastáva názor, že pravidlo 19 ods. 4 a pravidlo 20 ods. 1 vykonávacieho nariadenia sú výslovné a kogentné ustanovenia, ktoré vylučujú akúkoľvek možnosť ÚHVT predĺžiť lehotu uloženú namietateľovi na preukázanie existencie a platnosti skorších ochranných známok. V dôsledku toho ÚHVT nemá v predmetnej situácii mieru voľnej úvahy, ktorú stanovuje článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94.

Posúdenie Súdnym dvorom

22 Článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 stanovuje, že ÚHVT nemusí vziať do úvahy skutočnosti alebo dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas.

23 Ako rozhodol Všeobecný súd, zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že predloženie skutočností a dôkazov účastníkmi konania zostáva spravidla, a pokiaľ nie je stanovené inak, možným aj po uplynutí lehôt, ktorým je takéto predloženie podľa ustanovení nariadenia č. 40/94 podriadené, a že nič nezakazuje ÚHVT zohľadniť skutočnosti a dôkazy, ktoré boli takto oneskorene označené alebo predložené (rozsudky ÚHVT/Kaul, už citovaný, bod 42, a z 18. júla 2013, New Yorker SHK Jeans/ÚHVT, C-621/11 P, bod 22).

24 Uvedené ustanovenie tým, že spresňuje, že ÚHVT sa „môže“ v podobných prípadoch rozhodnúť nebrať takéto dôkazy do úvahy, totižto udeľuje ÚHVT širokú mieru voľnej úvahy, aby mohol rozhodnúť, aj keď ten súčasne musí odôvodniť svoje rozhodnutie v súvislosti s otázkou, či je, alebo nie je potrebné zobrať tieto dôkazy do úvahy (už citované rozsudky ÚHVT/Kaul, bod 43, a New Yorker SHK Jeans/ÚHVT, bod 23).

25 Keďže sa prvý odvolací dôvod uvádzaný odvolateľom týka výlučne voľnej úvahy, ktorou podľa neho disponuje odvolací senát ÚHVT, je na vymedzenie toho, či existuje ustanovenie v opačnom zmysle, ktoré by mohlo takúto právomoc vylúčiť, potrebné odvolať sa na pravidlá upravujúce odvolacie konanie.

26 V tejto súvislosti pravidlo 50 ods. 1 prvý pododsek vykonávacieho nariadenia stanovuje, že pokiaľ nie je stanovené inak, tak ustanovenia týkajúce sa konania pred orgánom, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, sa uplatňujú na odvolacie konania *mutatis mutandis*.

27 Všeobecný súd v bode 37 napadnutého rozsudku zastával názor, že z tohto ustanovenia vyplýva, že odvolací senát bol povinný uplatniť pravidlo 20 ods. 1 vykonávacieho nariadenia a z tohto dôvodu zastávať názor, že predloženie dôkazov smerujúcich k preukázaniu existencie, platnosti a rozsahu ochrany skoršej ochrannej známky po uplynutí lehoty, ktorú na tento účel stanovil ÚHVT, má za následok zamietnutie námietky bez toho, že by mal odvolací senát v tejto súvislosti voľnú úvahu.

28 Všeobecný súd sa tým však dopustil nesprávneho výkladu pravidla 50 ods. 1 vykonávacieho nariadenia, ktorý je v rozpore s rozsahom tretieho pododseku tohto ustanovenia.

29 Hoci totiž prvý pododsek uvedeného ustanovenia zavádza zásadu, podľa ktorej ustanovenia týkajúce sa konania pred orgánom, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, sa uplatňujú na odvolacie konania *mutatis mutandis*, tretí pododsek tohto istého ustanovenia je osobitným pravidlom, ktoré predstavuje výnimku z tejto zásady. Toto osobitné pravidlo je vlastné odvolaciemu konaniu proti rozhodnutiu námietkového oddelenia a pred odvolacím senátom spresňuje režim skutočností a dôkazov predložených po uplynutí lehôt stanovených alebo spresnených na prvom stupni.

30 Pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek vykonávacieho nariadenia sa má teda v tomto konkrétnom štádiu odvolacieho konania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia uplatňovať namiesto ustanovení týkajúcich sa konania pred uvedeným oddelením, medzi ktorými sa nachádza pravidlo 20 ods. 1 vykonávacieho nariadenia.

31 Na tomto mieste je dôležité zdôrazniť, že toto osobitné pravidlo bolo do vykonávacieho nariadenia zavedené pri jeho zmene a doplnení nariadením č. 1041/2005, ktoré má podľa odôvodnenia 7 za cieľ najmä objasniť právne dôsledky procesných nedostatkov vyskytujúcich sa počas námietkového konania. Toto konštatovanie potvrdzuje, že pred odvolacím senátom je potrebné vymedziť dôsledky súvisiace s oneskorením zaznamenaným pri vykonávaní dôkazov pred námietkovým oddelením na základe uvedeného pravidla.

32 V zmysle pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku vykonávacieho nariadenia však, ak je odvolanie zamerané proti rozhodnutiu námietkového oddelenia, odvolací senát obmedzí preskúmanie odvolania na skutočnosti a dôkazy predložené v lehote, ktorú stanovilo námietkové oddelenie, ak odvolací senát nedospeje k záveru, že by sa mali vziať do úvahy nové alebo ďalšie skutočnosti a dôkazy podľa článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94.

33 Vykonávacie nariadenie teda výslovne stanovuje, že odvolací senát má počas preskúmania odvolania zameraného proti rozhodnutiu námietkového oddelenia voľnú úvahu vyplývajúcu z pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku vykonávacieho nariadenia a článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94, aby rozhodol, či je, alebo nie je potrebné zohľadniť nové alebo ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli predložené v lehote, ktorú stanovilo námietkové oddelenie.

34 V dôsledku toho sa Všeobecný súd tým, že v bode 42 napadnutého rozsudku rozhodol, že pravidlo 20 ods. 1 vykonávacieho nariadenia je ustanovením v opačnom zmysle, brániacim tomu, aby odvolací senát zohľadnil dôkazy, ktoré žalobca predložil na ÚHVT oneskorene, pričom to má za následok to, že tento odvolací senát nemá nijakú mieru voľnej úvahy založenú na článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 na účely zohľadnenia týchto dôkazov, vo svojom rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

35 Je však potrebné pripomenúť, že ak odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu vykazuje porušenie práva Únie, ale jeho výroková časť sa napriek tomu javí ako dôvodná z iných právnych dôvodov, musí byť odvolanie zamietnuté (rozsudky z 13. júla 2000, Salzgitter/Komisia, C-210/98 P, Zb. s. I-5843, bod 58, a z 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, Zb. s. I-2359, bod 136).

36 Z odôvodnení uvedených v bode 34 tohto rozsudku však vyplýva, že odvolací senát sa tým, že v bodoch 38 až 40 sporného rozhodnutia konštatoval, že z pravidla 20 ods. 1 vykonávacieho nariadenia vyplýva, že nemá voľnú úvahu, aby rozhodol, či je, alebo nie je potrebné zohľadniť oneskorene predložené dôkazy o existencii, platnosti a rozsahu ochrany skoršej ochrannej známky, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

37 Je však treba uviesť, že odvolací senát v bode 42 sporného rozhodnutia uviedol, že ak by platilo, že má voľnú úvahu, aby rozhodol, či je, alebo nie je potrebné zohľadniť oneskorene predložené dokumenty, aj tak by bol výkon tejto právomoci voľnej úvahy v neprospech namietateľa. Ďalej v bodoch 43 až 46 tohto rozhodnutia uviedol dôvody odôvodňujúce tento záver.

38 Tieto dôvody, ktoré odvolací senát uvádza subsidiárne na účely zamietnutia zohľadnenia dôkazov, ktoré pán Rintisch predložil oneskorene, môžu napraviť vadu, ktorú má sporné rozhodnutie, len vtedy, ak umožňujú dospieť k záveru, že odvolací senát účinne vykonal voľnú úvahu, ktorú mu priznáva článok 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94, aby mohol odôvodnene a s riadnym zohľadnením všetkých relevantných okolností rozhodnúť, či je, alebo nie je potrebné zohľadniť dôkazy, ktoré mu boli predložené oneskorene, aby vydal rozhodnutie, ktoré má prijať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, bod 110).

39 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor najmä rozhodol, že zohľadnenie oneskorene predložených skutočností a dôkazov zo strany ÚHVT, ak má rozhodovať v rámci námietkového konania, môže byť odôvodnené najmä ak sa ÚHVT domnieva, že, na jednej strane, oneskorene uvedené skutočnosti môžu byť skutočne relevantné, pokiaľ ide o výsledok námietok, ktoré boli pred ÚHVT podané a, na druhej strane, štádium konania, v ktorom došlo k tomuto oneskorenému predloženiu, a okolnosti, ktoré ho sprevádzajú, nebránia tomuto zohľadneniu (už citované rozsudky ÚHVT/Kaul, bod 44, ako aj Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT a centrotherm Clean Solutions, bod 113).

40 Keďže v prejednávanom prípade pán Rintisch svoju námietku založil najmä na troch zapísaných nemeckých ochranných známkach, dôkazy o existencii, platnosti a rozsahu ochrany týchto známok, ktoré mal predložil počas námietkového konania, sú presne taxatívne vymenované v pravidle 19 ods. 2 písm. a) bode ii) vykonávacieho nariadenia. Pán Rintisch sa teda považoval za osobu, ktorá aj pred podaním svojej námietky poznala presné dokumenty, ktoré mala predložiť na jej podporu. Vzhľadom na to odvolací senát za týchto podmienok musí vykonať svoju voľnú úvahu reštriktívne a oneskorené predloženie takýchto dôkazov môže pripustiť len vtedy, ak okolnosti, ktoré ho sprevádzajú, môžu odôvodniť oneskorenie odvolateľa týkajúce sa jemu prináležiacemu vykonávaniu dôkazov.

41 Na účely odôvodnenia svojho rozhodnutia odvolací senát najmä zdôraznil, že pán Rintisch mal k dispozícii dôkaz obnovenia zápisu predmetnej ochrannej známky od 15. januára 2007, a že neuviedol dôvody, pre ktoré si tieto dokumenty ponechal až do októbra 2007.

42 Zo sporného rozhodnutia teda vyplýva, že okolnosti, ktoré prevádzajú oneskorené predloženie dôkazov o existencii, platnosti a rozsahu ochrany predmetných ochranných známok, nemôžu odôvodniť oneskorenie odvolateľa týkajúce sa jemu prináležiacemu vykonávaniu dôkazov.

43 Túto analýzu nemôže spochybniť skutočnosť, že pán Rintisch predložil výpisy z on-line registra Deutsches Patent- und Markenamt uvádzajúce obnovenie zápisu predmetných ochranných známok pred uplynutím lehoty, ktorú stanovilo námietkové oddelenie, v inom jazyku než v jazyku konania, keďže z pravidla 19 ods. 4 vykonávacieho nariadenia vyplýva, že ÚHVT neberie do úvahy dokumenty, ktoré neboli predložené alebo ktoré neboli preložené do jazyka konania v tejto lehote.

44 Z toho vyplýva, že odvolací senát odôvodnene odmietol zohľadniť dôkazy, ktoré pán Rintisch predložil po uplynutí lehoty, ktorú v tejto súvislosti stanovilo námietkové oddelenie, pričom nebolo potrebné, aby rozhodol o prípadnej relevantnosti týchto dôkazov alebo aby vymedzil, či štádium konania, na ktorom dochádza k takémuto oneskorenému predloženiu, bráni takémuto zohľadneniu.

45 Na rozdiel od toho, čo tvrdí pán Rintisch, totiž odvolací senát nie je povinný pri výkone svojej voľnej úvahy na základe článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94 preskúmať tri kritériá uvedené v bode 39 tohto rozsudku, keďže už jedno z týchto kritérií stačí na preukázanie, že nie je povinný zohľadniť dotknuté oneskorene predložené dôkazy (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 4. marca 2010, Kaul/ÚHVT, C-193/09 P, bod 38).

46 Vzhľadom na tieto skutočnosti nesprávne právne posúdenie uvedené v bode 34 tohto rozsudku, ku ktorému došlo v napadnutom rozsudku, nemá vplyv na preskúmanie odvolania, keďže zamietnutie prvej časti druhého odvolacieho dôvodu založeného na porušení článku 74 ods. 2 nariadenia č. 40/94, ktorého sa dopustil Všeobecný súd v bode 47 tohto rozsudku, odôvodňujú iné právne dôvody než dôvody, ktorým Všeobecný súd vyhovel, a teda nemôže viesť k zrušeniu uvedeného rozsudku.

O druhom odvolacom dôvode založenom na zneužití právomoci odvolacím senátom

Argumentácia účastníkov konania

47 Pán Rintisch tvrdí, že Všeobecný súd podcenil skutočnosť, že odvolací senát zneužil svoju právomoc.

48 ÚHVT konštatuje, že v odvolaní nemožno nájsť nijaké tvrdenie, ktoré by podporovalo druhý odvolací dôvod.

Posúdenie Súdnym dvorom

49 Pokiaľ ide o druhý odvolací dôvod, je treba uviesť, že odvolateľ sa jednak obmedzuje na všeobecné tvrdenia a nijako neidentifikuje body napadnutého rozsudku, ktorý kritizuje a jednak že nevymedzil právne tvrdenia, ktoré by uvádzal na podporu tohto odvolacieho dôvodu.

50 Podľa ustálenej judikatúry z článku 256 ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora ako aj z článku 112 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účinného v čase podania odvolania, teraz článku 168 ods. 1 písm. b) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, vyplýva, že v odvolaní sa musia presným spôsobom uvádzať kritizované časti rozsudku, ktorého zrušenie sa požaduje, ako aj právne tvrdenia, ktoré špecifickým spôsobom podporujú tento návrh, pod hrozbou neprípustnosti odvolania alebo dotknutého odvolacieho dôvodu (rozsudky z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 426, ako aj z 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, Zb. s. I-10515, bod 121).

51 Druhý odvolací dôvod, ktorý pán Rintisch predložil na podporu svojho odvolania, tieto požiadavky nespĺňa, a v dôsledku toho musí byť zamietnutý ako neprípustný.

52 Keďže nie je možné vyhovieť ani jednému z odvolacích dôvodov, ktoré uvádza odvolateľ na podporu svojho odvolania, odvolanie je treba zamietnuť.

O trovách

53 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku uplatniteľného na odvolacie konanie na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, každý účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

54 Keďže ÚHVT a Valfleuri navrhli zaviazať odvolateľa na náhradu trov konania a tento odvolateľ nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Pán Bernhard Rintisch je povinný nahradiť trovy konania.

Podpisy